

РЕШЕНИЕ

№ 3780

гр. София, 08.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2566** по описа за **2023** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 12.01.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 101-ви състав по НАХД № 11557/2021г. е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 20-4332-018614/20.10.2020г., издадено от началник група към СДВР, с което на И. Х. Н. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца на основание чл.175, ал.1, т.4 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ за нарушение по чл.103 ЗДвП.

Решението е обжалвано от наказаното лице като с доводи за неправилно приложение на закона се моли за отмяната му и отмяната на потвърденото с него НП. Намира за недоказан и необоснован извода на съда, че нарушението е извършено виновно при пряк умисъл – нарушението било извършено през тъмната част на денонощието и при влошени метеорологични условия. Не било отчетено, че със Споразумение по НОХД № 16725/2020г. Н. се признал за виновен в управляване на МПС с концентрация на алкохол в кръвта над разрешеното като е наложено наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от 9 месеца, от които е приспаднато времето, през което е бил лишен от правото да управлява МПС по административен ред, т.е. от 09.10.2020г. до 09.07.2021г. Според касатора от установените факти по делото може да се приеме, че

нарушението по чл.343б, ал.1 НК е продължавано деяние, тъй като началото му започва от качването на касатора в автомобила до спирането за проверка от контролните органи, както и че по време на извършването му е извършено деянието по чл.103 ЗДвП. С оглед това според него не следва да се кумулират наказателната с административнонаказателната отговорност, особено когато в рамките на наказателното производство е наложено същото по вид наказание. Позовава се на Тълкувателно решение № 3/22.12.2015г. на ВКС. Съдът не взел предвид и новата разпоредба на чл.29а ЗАНН. Неправилно бил индивидуализиран размера на наказанието.

В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез адв.Н., която в условията на евентуалност прави искане решението да бъде изменено като съдът намали наложената санкция до установения в закона минимум, но без да бъде кумулирана другата санкция – лишаване от право на управление, доколкото жалбоподателят към връчването на НП вече е изтърпял това наказание.

Ответникът по касационното оспорване, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява в съдебно заседание, не ангажира становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за частична основателност на касационната жалба, досежно размера на наложената санкция.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено от фактическа страна, че на 09.10.2020г. около 01,29 часа по АМ Т. с посока на движение от „Околовръстен път“ към [населено място] управлявал лек автомобил „А. Р.“ 159 с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Евролийз ауто“ ЕАД като на КПП 51 при ясно подаден сигнал със стоп палка по образец на МВР на осветено място, разбран от водача, същият не намалява скоростта и не спира. Водачът увеличава скоростта и продължава в права посока. Автомобилът е спрял на разклона за [населено място], при което му е съставен АУАН за нарушение по чл.103 ЗДвП, връчен при отказ, оформен с подписа на един свидетел, въз основа на който АУАН е издадено процесното НП. Същото съдът приел за законосъобразно издадено. Обсъдил е възражението за образуваното наказателно производство от общ характер, направено и във въззивната жалба.

Решението е правилно.

Фактическата обстановка е установена пълно, вярно и точно като изводите на съда по приложението на материалния закон кореспондират изцяло с нея.

Нормата на чл.103 ЗДвП, вмениява задължение за водачите при подаден сигнал за спиране от контролните органи, да спрат плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълняват неговите указания. Налице е нормативно уредено задължение, което видно от всички събрани по делото доказателства, касаторът безспорно не е изпълнил, поради което обосновано е ангажирана административнонаказателната му отговорност за това нарушение.

Съдът намира за неоснователно възражението за недоказаност на виновното

извършване на нарушението – при ясно подаден сигнал, възприет от водача, същият не е намалил скоростта на движение, а напротив – увеличил е скоростта, което сочи на съзнателно избрано от него поведение с цел избягване извършването на проверка.

Неоснователно е и възражението за неправилно индивидуализиране на размера на наказанието. За нарушение на чл.103 ЗДвП разпоредбата на чл.175, ал.1, т.4 ЗДвП предвижда налагането на административно наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и глоба от 50 до 200 лева. С процесното НП е наложена глоба в максималния предвиден от закона размер и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца, което наказание според съда съответства на тежестта на извършеното нарушение и обстоятелствата при извършването му, с което е спазено изискването по чл.27, ал.2 и ал.3 ЗАНН.

Не се споделят доводите на касатора, че в случая е кумулирана наказателна с административнонаказателна отговорност. На първо място следва да се посочи, че съгласно чл.18 ЗАНН, когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения или едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях.

На следващо място в случая е образувано наказателно производство за извършеното от Н. престъпление по чл.343б, ал.1 НК – за това, че управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта си над 1,2 на хиляда, установено по надлежния ред. С процесното НП е наложено наказание за административно нарушение по чл.103 ЗДвП. Т.е. касае се различни по вид престъпление и административно нарушение, като дори елементите от фактическата страна на двете деяния са различни, макар и двете да нарушават обществени отношения свързани с правилното функциониране на транспорта.

В този смисъл позоваването на т.3 от Тълкувателно решение № 3/22.12.2015г. на ОСНК на ВКС, е неоснователно.

Неоснователно е и възражението за неприлагане на чл.29а ЗАНН – нов, обн.ДВ, бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г. Съгласно нея, времето, през което за същото нарушение наказаното лице е било лишено по административен ред или фактически от възможността да упражнява определена професия или дейност, се приспада при изпълнение на наказанието временно лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност. Както се посочи по-горе, в единия случай наказателната отговорност на Н. е ангажирана за това, че е управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта над разрешеното, а в другия случай е ангажирана административнонаказателната му отговорност за това, че не е спрял при подаден сигнал от контролните органи, т.е. лишаването от право да управлява МПС с процесното НП е санкция, наложена за нарушението по чл.103 ЗДвП, която няма отношение към налагането на същото по вид наказание за другото извършено противоправно деяние. Посочената разпоредба обсъжда само случаите, в които за едно и също деяние е наложено този по вид наказание по административен ред.

По изложените съображения съдът намира, че оспореното решение не страда от пороците, визирани в касационната жалба, нито от такива, за които касационната инстанция следи служебно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 12.01.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 101-ви състав по НАХД № 11557/2021г.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.